

НАДІЯ

Слова М. Добронравова
переклад з російської А. Полящука

НАДЕЖДА

Слова Н. Добронравова

Спокійно, просто
Спокойно, просто

1 2 3 4

зно_ву_ми ві_дір_ва_ні від до_му,
сно_ва_мы от_то_р_ва_ны от до_ма,

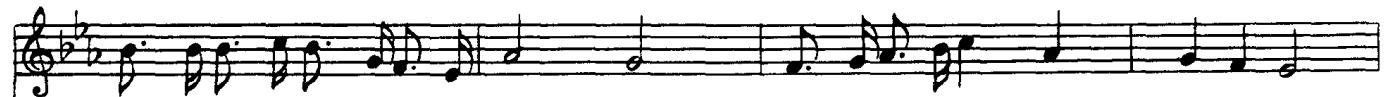
знов міста простерлись поміж нас,
снова между нами горо_да,

5 6 7 8

кли_чуть нас вогні а_е_ро_дро_ мів.
взлетные огни аэро_дро_ мов.

Тут у нас до_ші ідуть гус_ті,
Здесь у нас туманы и дожди.

9 10 11 12

віт - ро_вій хо_лод_ний в дужім зле_ ті, жде нас на незві_ да - ній пу_ти
здесь у нас хо_лод_ные рас - све_ ты, здесь на не_изве_ дан - ном пу_ти

Приспів
Припев

хит - ромуд - ре пле _ ти_во сю _ же - тів. На - ді - я - мій
ждут замыс - ло_ва - ти_е сю _ же - ты... На - деж - да - мой

ком - пас земний, а у - да - ча б слідом кро_ку_ ва - ла. А піс - ня... я
ком - пас земной, а у - да - ча -награ - да за сме - лость. А пес - ни... до-

вір - ний од_ній, щоб в ній про домів_ку спі - ва - лось. // -ва - лось.
-воль_но од_ній, чтоб толь_ко о до_ ме в ней пе - лось. // -пе - лось.

Світить зірка в надвечірній час,
Знову ми відірвані від дому,
Знов міста простилися поміж нас,
Кличуть нас вогні аеродромів.
Тут у нас дощі ідуть густі,
Вітровий холодний в дужім злеті,
Жде нас на незвіданій путь
Хитромудре плетиво сюжетів.

Приспів:

Надія — мій компас земний,
А удача б слідом крокувала.
А пісня...
Я вірний одній,
Щоб в ній про домівку співалось.

Ти повір, тут враження нові,
Все інакшим постає відразу.
Хмари тануть сизі, грозові,
Бачаться нікчемними образами.
Треба тільки вивчиться чекати,
Треба йти настирливо і прямо,
Щоб життя могло нам дарувати
Радості короткі телеграмми.

Приспів.

Не забути того, що протече,
І того, що не збулося нині,—
Мілій блиск закоханих очей
І московські хуртовини сині...
Знов міста простилися поміж нас,
Знов розлука, сподівання, мрії.
В небі зірка у вечірній час
Світить, наче пам'ятник надії

Приспів.

Светит незнакомая звезда,
Снова мы оторваны от дома,
Снова между нами города,
Взлетные огни аэродрома.
Здесь у нас туманы и дожди,
Здесь у нас холодные рассветы,
Здесь на неизведанном пути
Ждут замысловатые сюжеты.

Припев:

Надежда — мой компас земной,
А удача — награда за смелость.
А песни...
довольно одной,
Чтоб только о доме в ней пелось.

Ты поверь, что здесь, издалека,
Многое теряется из виду.
Тают грозовые облака,
Кажутся нелепыми обиды.
Надо только выучиться ждать,
Надо быть спокойным и упрямым,
Чтоб порой от жизни получать
Радости скучные телеграммы.

Припев.

И забыть по-прежнему нельзя
Все, что мы когда-то не допели,—
Милые усталые глаза,
Синие московские метели...
Снова между нами города,
Жизнь нас разлучает, как и прежде.
В небе незнакомая звезда
Светит, словно памятник надежде.

Припев.